

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 153.

Trettende Session.

40de Mode.

Frederagen den 22de November Kl. 1.

(Fortfat.)

H. M. Petersen: Næst at bemærke, at jeg saa godt som i Et og Alt er enig med den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), skal jeg tillade mig at gjøre et Par yderligere Bemærkninger. Under Forudsætning af, at det overhovedet er rigtigt, for Fremtiden at beholde disse Indretninger, som vi nu engang have med Hensyn til Huusdyravl og hovedsagelig med Hensyn til Stutteriet, kan jeg være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (S. Nielsen) i, at stedlige og private Foreninger og Autoriteter maa have nogen større Frihed med Hensyn til Præmiefordelingen; men det er, som sagt, kun under den nævnte Forudsætning; thi jeg kan i det Hele ikke billige dette Arrangement. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Neergaard) i et enkelt Punkt, det nemlig, at han, hvis jeg ikke misforstod ham, syntes at ville gjøre gjældende, at man offrede for Meget paa Hestene og lod det florte paa andre Huusdyracer. Jeg for mit Vedkommende holder mig fuldkommen overbevist om, at, naar Staten endelig skal have med denne Sag at gjøre, saa maa den drage sin Opmærksomhed noget fra Hestene og hen paa Dvægavl og Meieri-producter. Jeg troer, det vilde være mere foredeeltigt at bidrage til, at disse Indtægtskilder paa Landet kom til at flyde rigeligere, Alt naturligviis under Forudsætning af, at det i

det Hele er rigtigt, at Staten giver sig af med Sligt, thi det er jo en anden Sag. Det er nu imidlertid engang blevet en Modesag med disse Heste; det er saa herligt at have smukke Heste. Høerne træde i Baggrunden for Hestene omtrent paa samme Maade, som Erinolinen for varme Underklæder; Erinolinen er en Modesag, og Hestene ogsaa. Naar man taler med praktiske Landmænd, saa hører man dem idelig sige: Føl og Plage lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, men mange Kalve og Ungqvæg, lagt til mit Meieri, give mig et større Udbytte. Skulde man endelig komme Landmanden til Hjælp og forstørre hans Indtægt, saa troer jeg, man maatte hellere prutte lidt af paa Hestene og tage lidt mere fat paa Dvægavlen; det troer jeg vilde lønne sig. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Maurier-Petersen) begyndte sit Foredrag med, at han holdt sig overbevist om, at Fleertallet dog vilde erkende Sandheden af, at Staten ikke burde og ikke vilde unddrage Huusdyravlens Fremme sin Forsorg og sit Bidrag. Jeg skal ikke benægte, hvorvidt der har været en Tid, da Saadant kunde siges og siges med Rette, men jeg troer, den Tid er forbi. Der var en Tid, da Bonden, den, som var Bonde af Profession, — jeg beder undskyldt, at jeg bruger dette Udtryk, det er jo ingen Profession i den almindelige Forstand — kunde behøve Opmuntring og Bestyttelse, og Staten udstrakte sin Haand over ham; men den Tid antager jeg er forbi. Jeg troer, at dersom det var muligt i en Hast at faae tilveiebragt Fleertallet af de virkelig praktiske Landmænds Mening, saa vilde Svaret ikke blive tvivlsomt; man